26/12/2020

Χειροτονία νέου Διακόνου στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Μέσα σε κλίμα πνευματικής χαράς και συγκίνησης, ένας νέος και άξιος άνθρωπος, που η ζωή του είναι ταυτισμένη με την Εκκλησία, εισήλθε στον χώρο της ιερωσύνης, χειροτονούμενος Διάκονος υπό του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ. Μακαρίου. Ο λόγος για τον απόφοιτο της Θεολογικής Σχολής του Αποστόλου Ανδρέου, επί πολλά έτη Ιεροψάλτη και διευθυντή - χοράρχη της Αυστραλιανής Βυζαντινής Χορωδίας, κ. Αστέριο Ζουριάκα.

Η χειροτονία τελέστηκε το πρωί του Σαββάτου, 26 Δεκεμβρίου, κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας επί τη εορτή της Συνάξεως της Υπεραγίας Θεοτόκου, στον Ιερό Καθεδρικό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στο Σύδνεϋ. Παρέστησαν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σεβαστείας κ. Σεραφείμ, οι Θεοφιλέστατοι Επίσκοποι Μιλητουπόλεως κ. Ιάκωβος, Μελόης κ. Αιμιλιανός και Κυανέων κ. Ελπίδιος, καθώς και πολλοί ιερείς του Σύδνεϋ, ενώ ανάμεσα στο εκκλησίασμα βρίσκονταν η σύζυγος, τα τέσσερα τέκνα, συγγενείς και φίλοι του π. Αστερίου, οι οποίοι παρακολουθούσαν τα τελούμενα με έκδηλη υπερηφάνεια αλλά και με έντονη συγκινησιακή φόρτιση.

Έμπλεος συγκίνησης ήταν και ο νεοχειροτονηθείς Διάκονος, ο οποίος έκανε λόγο για την εκπλήρωση ενός μακροχρόνιου ιερού πόθου, που ήταν να διακονήσει την Εκκλησία του Χριστού, ιδιαίτερα στο άγιο Θυσιαστήριο του Κυρίου. Ο πόθος αυτός διακατείχε τον π. Αστέριο από όταν ήταν μικρό παιδί, ενώ στην ηλικία των 14 ετών ήθελε να ταξιδέψει στην Ελλάδα για να σπουδάσει στην Αθωνιάδα Σχολή. Ωστόσο, παρέμεινε στην Αυστραλία χάρη στη γνωριμία του με τον Αρχιμανδρίτη π. Χριστόδουλο Καπέτα, νυν Αγιαννανίτη μοναχό, ενώ στα 18 του χρόνια η αγάπη του για τον Χριστό τον οδήγησε στο Σύδνεϋ, όπου, με την ευλογία του μακαριστού Αρχιεπίσκοπου κυρού Στυλιανού, σπούδασε στη Θεολογική Σχολή του Αγίου Ανδρέου. Εκεί γνώρισε τον πνευματικό του πατέρα, τον π. Κυριακό Σταυρονικητιανό, ο οποίος υπήρξε ένας αληθινός πατέρας στις πιο δύσκολες στιγμές της ζωής τους, όπως μεταξύ άλλων ανέφερε.

Ακολούθως, π. Αστέριος απευθύνθηκε με υιική αγάπη προς τον Σεβασμιώτατο κ.κ. Μακάριο, αναγνωρίζοντας τον αδιάλειπτο αγώνα του για την πνευματική πρόοδο κάθε ανθρώπου και για τον αγιασμό κάθε κληρικού. “Είστε ο Αρχιεπίσκοπός μου που με στηρίξατε και με ευλογήσατε όταν έδωσα τη μάχη με τον καρκίνο και σήμερα, εκ θαύματος Θεού, στέκομαι ενώπιόν σας για να λάβω από τα τίμια χέρια σας το μέγα μυστήριο του πρώτου βαθμού της ιερωσύνης”, ανέφερε με βαθιά συγκίνηση και προσέθεσε: “Με όλη μου τη δύναμη ομολογώ ενώπιον Θεού και ανθρώπων και υπόσχομαι να διακονήσω την Εκκλησία του Χριστού με ό,τι είμαι και ό,τι έχω, μέχρι τελευταίας μου αναπνοής”.

Κλείνοντας, ευχαρίστησε τους γονείς του που τον καθοδήγησαν με παιδεία και νουθεσία Κυρίου, καθώς και όλους τους συγγενείς, τους φίλους, τους Επισκόπους και τους κληρικούς της Ιεράς Αρχιεπισκοπής, για την αγάπη και τη συμπαράστασή τους.

“Είμαι σίγουρος ότι το γεγονός της Γεννήσεως του Χριστού θα σε συνοδεύει σε όλη τη μετέπειτα διακονική και ιερατική σου πορεία, μαζί με όλα τα πνευματικά νοήματα και διδάγματα που προέρχονται από αυτό, κυρίως με το βασικό μήνυμα ότι ο Χριστός κενώθηκε, ταπεινώθηκε, ελαττώθηκε, γενόμενος άνθρωπος, για να δώσει στον άνθρωπο τη δυνατότητα να γίνει Θεός”, υπογράμμισε στην αντιφώνησή του ο Σεβασμιώτατος κ.κ. Μακάριος, συνδέοντας το γεγονός της χειροτονίας του π. Αστερίου με τη μεγάλη εορτή των Χριστουγέννων που προηγήθηκε.

“Η απαλλαγή από τις επιθυμίες μας και από το δικό μας θέλημα, είναι η βασική αρχή κενώσεως, ταπεινώσεως και ελαττώσεως, κατά το πρότυπο του Χριστού μας, ο οποίος ενηνθρώπησε, υπακούοντας εις το θέλημα του πέμψαντος Αυτόν Πατρός”, επισήμανε ο Αρχιεπίσκοπος, απευθύνοντας τις πατρικές νουθεσίες του προς τον νεοχειροτονηθέντα. “Η πνευματική ζωή είναι ένας συνεχής αγώνας αποδοχής του πλησίον στη ζωή μας”, συνέχισε, “γεγονός το οποίο επιτυγχάνεται μόνο αν περιορίσουμε το δικό μας θέλημα και γενικώς την αγάπη προς τον εαυτό μας”.

Υπενθύμισε δε ότι για τους κληρικούς κάποιες φορές ο πλησίον, αντί να γίνει μέσον σωτηρίας, μπορεί να γίνει εργαλείο επιβεβαιώσεως και αυτοδικαιώσεως. “Μερικές φορές παρεμβαίνουμε στη ζωή των άλλων, γιατί έχουμε πιστέψει ότι ως κληρικοί ξέρουμε περισσότερα πράγματα περί του Θεού”, παρατήρησε. “Και αυτό μπορεί να είναι ένα γεγονός”, επισήμανε, “όμως όσα κι αν ξέρουμε για τον Χριστό

και την Εκκλησία, δε μας διασφαλίζουν την ένωση μαζί του". Γι' αυτό, τόνισε στον νέο Διάκονο: "Μη βασιστείς στην πολυχρόνια και λιπαρή θεολογική σου παιδεία και μην πατήσεις πάνω στην εκκλησιαστική σου γνώση και θελήσεις να κάνεις τους ανθρώπους κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν δική σου και όχι κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν του Θεού".

Ολοκληρώνοντας τον νουθετήριο λόγο του, ο Σεβασμιώτατος συμβούλεψε τον π. Αστέριο, για να ζήσει αληθινή πνευματική ζωή, να αφήσει τον εαυτό του να αισθανθεί την ελευθερία που χαρίζει η αγάπη στον άνθρωπο. "Εκείνος που αφήνει τον εαυτό του να δεχθεί την αγάπη, δεν μπορεί να μην αγαπά", υπογράμμισε και προσέθεσε: "Αυτή είναι η ελευθερία της αγάπης. Πρόκειται για μια ελευθερία που αγαπά και μια αγάπη που ελευθερώνει".

Τέλος, ο Αρχιεπίσκοπος αναφέρθηκε στα πολλά πνευματικά χαρίσματα και προσόντα που διαθέτει ο νεοχειροτονηθείς διάκονος, και τον προέτρεψε να τα αξιοποιήσει για τη δόξα της Εκκλησίας, μένοντας ταπεινός "σαν το βρέφος της Βηθλεέμ" και χωρίς ποτέ να επαναπαυθεί, νομίζοντας ότι ο αγώνας του τελείωσε.